

SENTÈNCIA 21-95 DE 14 DE JULIOL DE 1995

Lesions per imprudència.- Defecte o excés de jurisdicció o de competència.- Narració dels fets.- Error en l'apreciació de la prova.- Presumpció d'innocència.- Principi acusatori.- Responsabilitat civil.

Ponent: M.I.Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT : Que en la causa de referència és va dictar sentència pel M.I. Tribunal de Corts el dia 29 de desembre de 1994, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem a l'acusat JOSEP G.Q. com a responsable penalment en concepte d'autor d'un delictes major de lesions per imprudència, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de MULTA DE 40.000.- PESSETES, així com també al pagament de les despeses processals causades.

Com a responsables civils solidaris condemnem a l'acusat i a la Companyia "ATLANTIS COMPANYIA D'ASSEGURANCES, S.A." a abonar al Sr. Antoni R.R. la quantitat de 1.782.252.-Ptes."

II.-RESULTANT: Que contra la sentència abans esmentada és va interposar recurs de suplicació per Antoni R.R., el qual al·lega com a fonaments de Dret mitjançant escrit del seu advocat, motius contemplats en el Decret regulador del recurs de suplicació:

-per defecte o excés de jurisdicció o de competència. Observa en el seu escrit d'interposició del recurs presentat davant del M.I. Tribunal de Corts, va establir la indemnització en concepte de la IPP o seqüeles derivades de l'accident en una quantitat concreta que absorbeix el perjudici laboral. Així la sentència no respecta els principis de competència a indemnitzar el perjudicat de manera global en consideració a aspectes que són del camp socio-laboral que no és competència del M.I. Tribunal de Corts.

-per no contenir la sentència la narració precisa del fet o fets que es considerin provats o no tenir fonamentació jurídica.

Fa ressaltar en el seu escrit l'absència de justificació i l'argumentació en quant a la fixació de la IPP.

-per error en l'apreciació de la prova o per violació del dret a la presumpció d'innocència.

Observa que la part civil estava en un pas de vianants en el moment de l'accident i que l'única causa de l'accident és excés de velocitat de part del vehicle. En conseqüència, no procedeix la reducció del 25% de la indemnització com fa la sentència recorreguda.

-per infracció del principi acusatori.

En el seu escrit considera en efecte que tant respecte a la indemnització en concepte de la IPP com del Pretium Doloris i dels interessos, en la sentència recorreguda és va més enllà de les formulacions escrites i manifestades verbalment al llarg del procediment per cada part

-per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència.

Estima que el criteri utilitzat per la IPP va ésser fixat de manera errònia i sol·licita una revisió total del percentatge de la valoració del punt de la IPP així com una revisió del Pretium Doloris. En conclusió demana que s'imposi el pagament dels interessos legals des de la data de l'accident com és norma jurisprudencial i l'aclariment que la condemna a les despeses processals causades suposa també els honoraris de l'advocat.

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa totalment al recurs. Subratlla sobretot que el vianant perjudicat no va creuar per un pas de vianants i que el principi acusatori és refereix exclusivament al camp penal; considera en conseqüència la sentència plenament ajustada a Dret.

IV.-RESULTANT: Que la part recorreguda s'oposa de la mateixa manera al recurs.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT : Que la sentència recorreguda va fer una narració molt precisa dels fets i sobretot objectiva.

Que per reduir la responsabilitat civil del processat d'un 25%, el M.I. Tribunal de Corts va prendre en consideració el fet que el vianant va creuar la calçada fora d'un pas de vianants.

Que com ho remarca el Ministeri Fiscal , el pas de vianants existeix en dit lloc des de després de l'accident. Que això està confirmat per les constatacions policials i les fotografies de l'accident figurant en l'expedient on no apareix cap pas de vianant.

Que la repartició realitzada pel M.I. Tribunal de Corts està en conseqüència justificada per la manera sobtada de creuar el vianant la calçada fora d'un pas de vianants, i que en conseqüència no hi ha lloc a revisar aquesta repartició de culpes.

II.- CONSIDERANT: Que per altra part el M.I. Tribunal de Corts va apreciar a través dels seus criteris la IPP sense violació de cap regla de competència, i va considerar de manera ajustada que aquesta absorbeix el perjudici laboral.

Que precisament per fixar globalment la IPP el Tribunal de Corts, no té la facultat , però si l'obligació de prendre en consideració la incidència professional de les seqüeles a partir de les dades del peritatge.

Que en efecte per apreciar la IPP existeixen tres criteris principals i el percentatge d'incapacitat, l'edat del perjudicat i la incidència professional eventual.

Que en aquest cas la valoració efectuada en consideració del grau de la IPP(15% segons el Sr. VIDAL, perit nomenat pel Tribunal de Corts) la edat (57 anys) i de la incidència professional correspon globalment a la jurisprudència habitual del Principat d'Andorra.

Que si el percentatge de la IPP és sempre relatiu i a l'apreciació definitiva del Tribunal, no existeix cap raó ni fonamentació de fixar el percentatge total d'aquesta a un 49%, com ho demana la part civil.

Que la valoració del Pretium Doloris correspon també a la jurisprudència habitual, tenint en compte les circumstàncies particulars així com el peritatge oficial del Sr. VIDAL segons el qual l'hospitalització no va superar els 27 dies i el perjudici va ésser moderat.

III.- CONSIDERANT: Que el M.I. Tribunal de Corts a l'apreciar la responsabilitat civil al produir-se

l'accident pel vianant atropellat, no va infringir la llei de cap manera el principi d'innocència ,com tampoc el principi acusatori tenint sentit únicament en el camp penal i no per apreciar la responsabilitat civil.

Que en quant a la fixació del Pretium Doloris, la part contraria va discutir globalment en el seu escrit la revisió de la part civil, precisant que discuteix "especialment" la demanda relativa a la IPP, ho que no significa una adhesió a l'avaluació del Pretium Doloris.

IV.-CONSIDERANT: Que no hi ha lloc a incloure en les despeses processals penals els honoraris de l'advocat per no ésser indicat per text legal.

Que per altra banda, en quan a la part civil demana els interessos legals a partir de la data de l'accident , fa una confusió entre les deutes contractuals i les deutes de responsabilitat extra-contractual, aquestes últimes essent deutes de valor fixades pel Tribunal a partir de criteris apreciats a la data del judici(i no de l'accident).

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs interposat per Antoni R.R., mitjançant llur advocat.

2- Confirmar íntegrament la sentència recorreguda dictada pel M.I. Tribunal de Corts en data 29 de desembre de 1994.

3- Imposar les costes a la part recurrent, el Sr. Antoni R.R..

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.